

ен самъ, та да ти помогнъ азъ. *ib.* Богъ не спи. *ib.* Божіе-то око види всичко *ib.* Божія-та работа съ лъжъ не са врьши. *ib.* Бой ся отъ Бога, прави добро, па нехай отъ никого. *ib.* И на присмѣхъ Богъ помага. *ib.* 163. Отъ дека и той знае, нема е хоратилъ съ Бога? *ib.* 204. Слѣзь, Боже, та млѣдай! *ib.* 223. Ял-ла, Боже, помози! Да одеремъ сто розы. Казвать Българе-тѣ, кога-то захващать нѣкомъ работа. *ib.* 246. Аку та не е отъ 'ора (*срамъ*), То да та ѝ баримъ отъ Бога (*вряхъ*). *ib.* 308. Караджа Богу думаше: „На ли ти стига, Божнеле, Мой-тѣ сынове дорѣ деветъ. И деветъ млади снашяци Съ деветъ мъжеи рожбици; Ама и Караджовица е болна.—Баръ неа, Боже, остави, Съ нея двама да са гледаме“ *ib.* 313. *Имя Бога призывается при душевныхъ настроеніяхъ и движеніяхъ, разнообразіе коихъ трудно обозримо:* Тѣй мъ учеше неволията да живѣѣ съ плѣчки и съ кравайчета за „Богъ да прости“, които грабѣхъ отъ оныя вевинни хорица. *X. II, 64.* Богъ да прости мрътвы души, плѣны гушы! *Ч. 130.* Божне ле, благодарим те. *Д. 13, 35.* Колцина ли имотни и голѣми тръговци сѣ рекли, „Боже-помози“ съ проста нѣкомъ работа на испослѣ ся сдобыхъ съ голѣмо иманіе и имя! *Л. Д. 1873 р. 193.* Нѣка отидемъ по други страны и да живѣемъ тамо, както ни Богъ даде *X. I, 15.* Акъ богъ да'итъ да развіатъ—планини-те, Да собирамъ дружина-та-арамин (*говорить поглаваръ хайдуковъ*). *М. 210.* Богъ да биетъ Легенски Християне! *ib.* 30. Богъ да наидатъ Троемски Християни. *ib.* 31. Богъ да биетъ краля отъ Трояна. *ib.* 38. Богъ да биетъ земѣи-те що давашъ! *ib.* 143. *Имя Бога поминается въ приветствіяхъ, благословеніяхъ и закланіяхъ:* Хора, на кои-то като рѣче нѣкой: „помози Богъ!“ а тѣ да му отговарятъ тѣй, щото той да може да ги проумѣ добрѣ на своя си языкъ „Богъ ти поможе!“—такива хора има на свѣта сто милиона (*Славянство*). *Л. Д. 1876 р. 158.* Ти си бѣше карчмарица, Продаваше руйно вино—Та, майче, сѣ колнеше: „Богъ ми душа, врагъ ми душа! Токмо давамъ, токмо земамъ“. *М. 45.* Ако богъ да' и сугено бидить, Ке му земишъ цару царщина-та! *ib.* 50 р. 59. Айти тебѣ Умеръ бичакчіа, Так'ти бога, я ке та сѣ молямъ! *ib.* 88. „Тако ти бога младо невесто! Чіа си снаха, кому си люба?“—„Тако ми бога, Петре войвода! Нико сумъ снаха, Никому люба“. *ib.* 15 б). „Поможи Богъ шесть добри юнака!“—„Даль Богъ добро, Секула Детенце!“ *ib.* 143. „Поможи Богъ, бѣла Недо, Съ боумъ тебе да т' оставамъ“. *ib.* 208. Дошѣлъ си Данило сбогомъ и пѣта старата: „А дѣ е сестра ми? Защо ма не посрѣшне?“ *З. 66.* Вънчале ги, свършилиле свадбата и спроводиле младоженците сбогомъ дома имъ. *ib.* 67. Сбогомъ, любезный Телемахе! (*Adieu cher T.A.*). *Т. 67.* Потрайте да я видѣ за послѣденъ пѣть за да ѝ направѣ едно